

Meddelelse, Ministeren havde givet de forskellige Partier her i Rigsdagen. Et stort konservativt Blad har skrevet, at Ministeren havde givet de forskellige Partier Meddelelse om sine Nedskeæringsplaner. Det er muligvis rigtigt, hvis det drejer sig om Ministerens Parti, og det er muligvis ogsaa rigtigt, hvis det drejer sig om det konservative Folkeparti, men Meddelelser af den Art er ikke givet til noget af de andre Partier, og naar det ærede Medlem Hr. Martin Hansen udtaler saa stærke Ønsker om, at Foranstaltninger af denne Art maa blive Genstand for Samarbejde mellem alle Partierne, vilde det have været hensigtsmæssigt, om Udgangspunktet havde udtrykt det samme Ønske, nemlig ved at en Meddelelse om Regeringens Planer ikke blot var blevet forbeholdt en Side i Salen, men var blevet givet til alle Sider her i Salen.

Hvad selve Sagerne angaar, er der en Ting, som der er Anledning til at fæste Opmærksomheden ved, og det er Ministerens udtrykkelige Erklæring om, at han anser en betydelig Nedsættelse af Konjunkturtillæget for nødvendig. Ministeren har tidligere i Aar fastholdt den Opfattelse, at han ikke vilde udtale sig hverken om Nødvendigheden eller Ikke-Nødvendigheden af Konjunkturtillæggets Nedsættelse, forinden han havde forhandlet med Tjenestemandorganisationerne. Han har sagt, at han i Fjor havde været nødsaget til at fravige denne Fremgangsmaade, men i Aar vilde han først forhandle. Men just nu, i det Øjeblik han skal til at forhandle, forkynder han sit Standpunkt her og vender saaledes tilbage, om end ikke i fuld saa outreret Form som i Fjor, til Fremgangsmaaden fra i Fjor. Jeg maa meget beklage dette, og jeg kan ikke andet end gentage, hvad jeg har sagt ved tidligere Lejlighed, at jeg haaber, den højtærede Minister vil gaa til disse Forhandlinger uden at stille noget Ultimatum, thi jeg tør sige til den højtærede Minister, at jeg tror ikke, at dette høje Ting vil staa bag et Ultimatum fra Ministerens Side i denne Sag. I øvrigt skal jeg henholde mig til de Udtalelser om dette Spørgsmaal, som jeg paa et tidligere Tidspunkt har fremsat; der er ikke fremkommet noget endnu, som kan give Anledning til at tage en anden Stilling.

Endelig har Ministeren sagt, at han ikke kan give nogen synderlig Oplysning om, hvorledes Statens finansielle Stilling er. Han kan give Oplysning om den likvide Kassebeholdning, og i saa Hen-

seende gav han da et Tal, idet han sagde: Den disponible Kassebeholdning er siden November steget fra 26 Mill. Kr. til 54 Mill. Kr. (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Omtrent, ja). Jeg formodede ogsaa, at der maatte have fundet noget saadant Sted paa Grund af Indbetalingen af Indtægts- og Formueskatten. Det er en Bevægelse, som plejer at finde Sted omkring Januar. Den højtærede Minister opfordrede ogsaa til ikke at drage for vidtgaaende Konsekvenser heraf. Men da de Tal, den højtærede Minister har opgivet, er blevet forstaaet paa to Maader, vil jeg bede Ministeren sige, hvilken af de to Maader, hvorpaa det er blevet forstaaet, der er den rigtige. Nogle Medlemmer her i Salen har, da Ministeren sagde: Den likvide Kassebeholdning er 54 Mill. Kr., og i Kontokurant med Nationalbanken har vi 32 Mill. Kr., forstaaet det saaledes, at Ministeren raader over 54 Mill. Kr. plus 32 Mill. Kr., altsaa saaledes, at 86 Mill. Kr. er faktisk likvide. Jeg derimod maa mene, at den højtærede Ministers Oplysning betyder, at der er en disponibel Kassebeholdning paa 54 Mill. Kr., hvoraf de 32 Mill. Kr. er i Kontokurant med Nationalbanken. Er ikke den sidste Opfattelse den rigtige? (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Jo!).

Det er altsaa det samlede Beløb, der er Tale om. Men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at dette, at Ministeren erklærer, at han kun kan meddele Størrelsen af dette specielle Beløb, og at man ikke af den Omstændighed, at han i sin Kasse har Kontanter, maa drage for vidtgaaende Slutninger, er højst bemærkelsesværdigt. Det viser, hvor forfærdelig vanskeligt Statens hele Bogholderivæsen er. Thi det, som Ministeren siger, at han ikke kan skaffe Oplysninger om, er saadanne Ting, som er afgørende, nemlig i hvilket Forhold Indtægts- og Udgiftsrestancer staa til hinanden. Hvad vil det sige, at Ministeren har mange Penge liggende i sin Kasse, hvis han har en Gæld i Henhold til allerede forfaldne Krav, som overstiger Indtægterne? Det betyder noget ganske andet, end hvis Forholdet er det, at han i Kassen har liggende det og det Beløb samt tillige større Indtægtsrestancer end Udgiftsrestancer.

Altsaa, dette Tal siger ganske overordentlig lidt om Statens hele Tilstand. Man kan næsten intet vide om denne, naar man ikke ved, hvad den højtærede Minister har i Mellemlægning med sine Statsinstitutioner, om det Beløb, han har ude hos dem, er formindsket og det er